

som her er foreslaaet, og vinder tillige det, at man har en Værbi, som man til enhver given Tid kan aflevere til den, der skal have sin Arv udbetalt, uden at man behøver at sige op og gennemgaae den hele hermed forbundne Historie. Fremdeles ville de Umyndige efter al Sandshynlighed derved faae en høiere Indtægt, og den hele Bestyrelse vil blive saaledes simplificeret, at den maa kunne have for langt Mindre, end naar den baseres paa disse Udlaan til Enkelte. Er det ikke ogsaa besynderligt i vor Tid at gaae ud fra, at de Umyndige i det helbigste Tilfælde kun maae faae 4 pCt. Rente. Medens vi paa ingen Maade kunne indestaae dem for, at de altid ville faae 4 pCt., affkære vi dem Muligheden for at deeltage i Conjuncturer, som medføre en meget høiere Rente, og hvor besynderlig modsiges man sig da ikke selv, naar man gaaer ud fra, at 4 pCt. skal være den Rente, der maa gives, og ikke ud derover, den saakaldte Lovbestaaende Rente, og man saa alligevel forlanger $\frac{1}{4}$ pCt. til. Naar man indlader sig paa at lægge $\frac{1}{4}$ pCt. til, hvorfor kan man da ikke gaae til $5\frac{1}{4}$ pCt. eller $6\frac{1}{4}$ pCt., eller til hvad Pengene ere værd? Dersom To søge Laan mod ligestor Sikkerhed, og den Ene byder $4\frac{1}{4}$ pCt. og den Anden $5\frac{1}{4}$ pCt., hvorfor skal da ikke den, der byder det Meste, have Laanet? Dette er virkelig en Modsigelse, vi skulle undgaae i et Lovforslag, der fremlægges i disse Tider, hvor vi ere blevne noget flogere paa Rentevæsenet end før. Iøvrigt er § 4 fuld af Bestemmelser om, hvilke Afgifter der skulle fradrages de Umyndiges Midler. Man vil see, at der derved gjøres et meget betydeligt Skaar i Udbytet for de Umyndige, Noget, der vil kunne undgaaes, naar man gaaer den af mig paapegede Vej. Da Lovudkastet sandsynligviis vil gaae til Udvalg, vil det ikke være nødvendigt at opholde sig længere derved ved denne Behandling.

F. Mourier-Petersen: Jeg stulde heller ikke have begjært Ordet i denne Sag, da jeg allerede ved dens Behandling i forrige Sæssion har udtalt mig, og jeg kunde saaledes henholde mig til, hvad jeg dengang har ytret, dersom der ikke idag var bragt flere betydelige Spørgsmaal frem. Jeg vil derfor tillade mig

i Korthed at ytre min Mening om denne Sags Ordning. Jeg er enig med Lovudkastet i, at naar en Omorganisation af Overformynderierne skal finde Sted, er det rigtigst, at der oprettes selvstændige Overformynderier, og jeg kan ikke være enig med dem, der have villet henlægge Bestyrelsen af de Umyndiges Midler enten til Bærger eller til Amtsraadene. Hvad Bærgemaalet angaaer, troer jeg, at det vil afstedkomme mange Vanffeligheder og Ulemper, naar ikke Hovedformalet ved Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, nemlig Sikkerhed, skal tabes af Sigte; og hvad en Henlæggelse til Amtsraadet angaaer, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad der derimod er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. Rimestad). Jeg skal blot udtale, at Amtsraadet er en communal Institution, der alene har med communale Sager at gjøre, og jeg vil ansee det for mindre heldigt, om noget Nytt, som denne Sag, blev henlagt derunder, hvorved denne Institution kunde udsættes for at blive forvasket, og Sagen selv for at faae en mindre, helbig Skjæbne. Men er jeg altsaa enig med Lovudkastet i, at der skal oprettes selvstændige Overformynderier, saa er jeg ikke enig med det i Antallet af disse. Efter Lovudkastet skal der være 5; min Mening er, at der kun bør oprettes 2, nemlig et for Nissterne og et for Sjælland. Ved en saadan større Sammenbragen af Overformynderimidlerne troer jeg, at der opnaaes baade en billigere Administration, et lettere Tilsyn og en sikkrere Control, og altsaa et af de væsentligste Formaal for Omorganisationen, nemlig Sikkerhed. De oeconomiske Hensyn bør heller ikke tabes af Sigte, og det vil være klart, at Administrationen af to Overformynderier vil blive billigere end Administrationen af fem. Man vil derved tillige sættes istand til at opnaae, hvad jeg vil ansee for et stort Gode — og det er et Punkt, hvori jeg er i absolut Modstrid med den ærede sidste Taler — nemlig at Renten af Udlaan kan sættes til 4 pCt. Jeg troer, at dette vil kunne opnaaes, naar der ikke bliver flere end to Overformynderier, og man vedtager, at der skal betales $\frac{1}{2}$ Mars Rente forud af Debitorerne og 1 pCt. af Udlaan samt 4 pCt. af hver Renterigsdaler, baade af de Umyndige